

zostało na mocy dekretów rady regencyjnej i naczelnika państwa z roku 1918/1919, w okresie przedsejmowym i z woli sejmu, 15 ministerjów, a mianowicie spraw wewnętrznych, spraw zagranicznych, spraw wojskowych, skarbu, sprawiedliwości, wyznań religijnych i oświecenia publicznego, sztuki i kultury, zdrowia publicznego, pracy i opieki społecznej, kolei żelaznych, robót publicznych aprowizacji, poczt i telegrafów b. dzielnicy pruskiej (utworzone ustawą sejmową z dnia 1/8 1919 a zlikwidowane w roku 1922).

Administracja lokalna w państwie jest dwu stopniowa: 1° w powiatach, 2° w województwach, czemu odpowiadają władze administracyjne I szczebla i II-giej instancji: starostowie w powiatach i wojewodowie. W roku 1921 były w Polsce następujące województwa (utworzone ustawami z 1/8 1919 DU 64/385 i 2/8 1919 DU 65/396 poznańskie i pomorskie w byłym zaborze pruskim, warszawskie, łódzkie, kieleckie, lubelskie, białostockie w b. Galicji wreszcie odpowiadają województwom okręgi: woliński, poleski, nowogródzki—na ziemiach wschodnich) rozp. Rady Min. z 18/11 1920 DU 115/760. Administracja państwowa bywa centralistyczna lub decentralistyczna. Jest centralistyczna wtedy, kiedy w ogromnej większości spraw i we wszelkich instancjach administracyjnych, zarząd sprawowany jest przez urzędników państwowych, podległych bezpośrednio lub pośrednio władzom centralnym (ministerjom), tak, iż od ostatnich zależy w ostatniej instancji decyzja lub zatwierdzenie rozporządzeń władz niższych. Administracja zaś jest decentralistyczna wtedy, kiedy zarząd znaczniejszego szeregu spraw lokalnych powierzony jest miejscowej ludności.

J. Bartoszewicz.

Trzymaj się klamki!

Gdy synowi rzędzie mina,
Ojciec tak pocłzał syna:

Nie bądź głupi, synu drogi,
W górę uszy za pas nogi

I spiesz tam gdzie są pałace,
A w pałacach sute płace,

Tam, gdzie różne chamy, chamki
Pańskiej się trzymają klamki,

Gdzie beczelne miejskie łyki
Robią bujść z polityki,

Gdzie jest rojno, gdzie jest byczo,
Gdzie za wszystko złotem l'czą,

I choć rzecz jest nie do wiary:
złoto w złocie lub dolary.

Niech twe imię tam zasłynie,
Gdzie najętsze ryją świnię,

Bowiem prawda dowiedziona,
Że tam siła, gdzie mamona.

Jak łopatą, kładł do głowy
Stary ojciec rozum zdrowy.

A syn wlepił w ojca gały,
Stoi, słucha oniemiały,

Wreszcie kontusz przywdział dziada
I tak ojcu odpowiada:

Nie do pańskiej idę klamki,
Nie w pałace ani zamki,

Ale spieszę wprost do dzieła:
Jeszcze Polska nie zginęła.

Zbigniew.

„Żółta Mucha” Nr. 19.

Przysyłajcie prenumeratę na rok 1930.